

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XII. Quomodo Vespasianus eos qui à Davide genus ducerent, conquiri jussit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

VESPASIANUS.

τε πάναχεὶ τῆς Γαλιᾶς διαδόχης Ἐπικεῖναι
ἀξιον ποιοσαδό. καὶ δὴ διὸ μᾶς γράμματες
πάντας Συμεωνατὸν τῷ Κλωπᾷ, ἐκαὶ τῷ
ἐναγγελίᾳ μημονεύεται φασθῇ, οὐ τοῦ αὐτοῦ
παρεγκίας θρονοῦ ἀξιον εἶναι δοκιμάσαι, ανε-
ψιν ὡς γε φασὶ γεγονότα Εὐαγγέλιος. τὸν γοῦ
ῶν Κλωπᾶν, ἀδελφὸν Εἰωνοφίου τοῦ αὐτοῦ
Ηγιστπότεροι ισορεῖ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ως θύεσπασιανὸς τὸν ἐπι Δαβὶδ ζητεῖντος φροντίσει.

KAὶ ἦπετοις, Οὐεσπασιανὸν μὲν τὸν
τῶν Γερρολύμων ἀλών, πάντας τὰς
διπλήνες Δαβὶδ, οἵς ἀν μὴ φειδείσθειν τῆς
τοῦ Ιερουσαλήμ τῶν δυοτέρων τοῦ Βασιλικῆς Φυλῆς,
ἀναζητεῖσθαι περιέχει μεγιστὸν τε Γερραίοις
ἄνθισις ἐπι ταύτης διωγμὸν ἐπαρτυρήναι τὸν αἴ-
πας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ως διάτερος Ρωμαίων Επίσκοπος Ανέκλετος.

Eπὶ δέκα ἡ τὸν Οὐεσπασιανὸν ἔτεσι βα-
σιλεύσαντα ἀνθεράτῳ Τίτῳ ὁ παῖς
διαδέχεται ἐκαὶ δεύτερῃ ἔτῃ τῷ βασι-
λείας, Δῆνος Επίσκοπος τῶν Ρωμαίων ἐνκλη-
σίας δυοκαίδεκα ἡγέτηριαν ἐναντοῖς κα-
ταχών Ανεγκλήτων ταύτης τοῦ διωγμοῦ. Τί-
τον ἡ Δομενικανὸς ἀδελφὸς διαδέχεται, δύο
ἔτεσι καὶ μητὶ τοῖς ἵστοις βασιλεύσαντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Ως διάτερος Αλεξανδρείας Επίσκοπος Αείλιος.

TEλέσθω μὲν ἐν ἔτει Δομενικᾶς, τὸν
Αλεξανδρείαν παρεγκίας ὁ πρῶτος Αν-
ικανὸς, δύο περὶ τοῖς εἰκοσι διπλήσιας ἔτη
τελεσθεῖσι διαδέχεται ὃ δὲ αὐτὸν δεύτερος Αείλιος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

Ως τέταρτος Ρωμαίων Επίσκοπος Κλήμης.

DΩδεκάτῳ ἡ ἔτη τῆς αὐτῆς ἡγεμονίας,
τῷ Ρωμαίων ἐνκλησίας Ανέκλετον ἔτε-
σι Πτισκοπεύσαντα δεκαδύο, διαδέχεται
Κλήμης. ὃν σωματεῖον ἔσωτες Φιλιπ-
πησίοις Πτισκέλλων ὁ Απόστολος διδάσκει
λέγων. μὲν καὶ Κλήμηρι οὐ τῶν λοιπῶν σωμα-
τῶν μαζίν τὰ ὄνοματα εὑρίσκων.

A cedere mereretur. Omnes itaque uno
consensu Symeonem filium Cleopæ
illius cuius in evangeliis fit mentio,
episcopali sede dignum judicaverunt.
Creditur autem Symeon patruelis fui-
sse Servatoris. Nam Cleopam fratrem
fuisse Josephi testatur Hegesippus.

ΚΑΡΤ ΧΙΙ.

Quomodo Vespasianus eos qui à Davide genus
ducerent, conqueriri jussit.

Fama est præterea Vespafianum, Vide Ni-
cephori c. 10. l. 3a post expugnatam Hierosolymo-
rum civitatem, eos qui à Davide ge-
nus ducerent perquiri iussisse, ne quis-
quam apud Judæos ex regia stirpe su-
pereret: eaque ex causa gravissimam
rursus persecutionem Judæis illatam
fuisse.

ΚΑΡΤ ΧΙΙΙ.

VI Romanorum Ecclesie secundū prefectoris
Anencletus.

Sed Vespafiano, cùm per annos de-
cem imperium tenuisset, successit
filius Titus. Cujus secundo Imperii an-
no Linus ecclesie Romanæ episco-
pus, cùm eam duodecim annis ad-
ministrasset, Anencleto deinde regen-
dam tradidit. Titus verò duobus annis
Imperii totidemque mensibus expli-
tis, Domitianum fratrem successorem
relinquit.

ΚΑΡΤ ΧΙΒ.

Quomodo item secundus Alexandrina Ecclesie
prefuit Avilus.

HUjs anno quarto primus Alexan-
drinorum ecclesie episcopus An-
ianus, duobus & viginti annis exactis
abiit è vita. Cui secundus ordine suc-
cessit Avilus.

ΚΑΡΤ ΧΙΓ.

Viterinus Ecclesie Romane Episcopus fuit
Clemens.

Anno antem ejusdem Imperatoris
duodecimo, Anencletus exactis in
episcopatu annis duodecim, successo-
rem reliquit Clementem. Quem qui-
dem Paulus Apostolus in epistola ad
Philippenses scripta, adjutorem suum
fuisse docet his verbis: Cum Clemente,
inquit, & ceteris adjutoribus meis quo-
rum nominā sunt in libro vita.